

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op
21 november 2014 — Ukamaka Mary Jecinta Oruche en Nzubechukwu Emmanuel Oruche/
Bondsrepubliek Duitsland**

(Zaak C-527/14)

(2015/C 026/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ukamaka Mary Jecinta Oruche, Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Intervenienten: burgemeester van de stad Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Prejudiciële vraag

Dient artikel 7, lid 2, eerste alinea, van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat deze bepaling in de weg staat aan een nationale regeling die voor de eerste binnenkomst van een gezinslid van een gezinshereniger als voorwaarde stelt dat het gezinslid vóór de binnenkomst bewijst dat het zich in eenvoudig Duits verstaanbaar kan maken?

⁽¹⁾ PB L 251, blz. 12.

**Hogere voorziening ingesteld op 21 november 2014 door de Europese Commissie tegen het arrest
van het Gerecht (Tweede kamer) van 11 september 2014 in zaak T-425/11, Griekenland/Commissie**

(Zaak C-530/14 P)

(2015/C 026/23)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Bouchagiar en P.J. Loewenthal)

Andere partij in de procedure: Helleense Republiek

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 11 september 2014 in zaak T-425/11, betekend aan de Commissie op 12 september 2014, Griekenland/Commissie (ECLI:EU:T:2014:768) vernietigen;
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beslissing;
- de beslissing over de kosten van deze procedure voorbehouden aan het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gegrond op één enkel middel: het Gerecht heeft artikel 107, lid 1, VWEU onjuist uitgelegd en toegepast door te oordelen dat de controversiële maatregel geen voordeel opleverde voor overheidscasino's. Dit enige middel van de Commissie bestaat uit drie onderdelen.

In de eerste plaats heeft het Gerecht in de punten 52 tot en met 58 van het bestreden arrest artikel 107, lid 1, VWEU geschonden door te oordelen dat de litigieuze regeling geen voordeel opleverde voor overheidscasino's doordat zij een lagere heffing per bezoeker betalen, aangezien de gestorte bedragen overeenkwamen met 80 % van de prijs per toegangsbewijs voor zowel overheidscasino's als particuliere casino's.

In de tweede plaats heeft het Gerecht in de punten 59 tot en met 68 van het bestreden arrest artikel 107, lid 1, VWEU geschonden door te oordelen dat het niet volstaat dat de Commissie het voordeel dat de litigieuze maatregel opleverde, opvat als rechtstreekse belastingdiscriminatie van rechtswege, maar dat de Commissie het bestaan van een voordeel had moeten baseren op een economische analyse van de gevolgen van de litigieuze maatregel.

In de derde plaats heeft het Gerecht in de punten 74 tot en met 80 van het bestreden arrest artikel 107, lid 1, VWEU geschonden door te oordelen, enerzijds, dat de gratis toegang het voordeel van de litigieuze maatregel niet kon versterken omdat deze maatregel immers geen voordeel opleverde, en anderzijds, dat de Commissie ter onderbouwing van dat argument had moeten aantonen dat het aantal gratis toegelaten bezoekers in de praktijk buitensporig hoog was in verhouding tot de doelstellingen van de Griekse wettelijke regeling die deze praktijk mogelijk maakte, waardoor de voorwaarden van de nationale wettelijke regeling in kwestie werden geschonden.

Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2014 door Vadzim Ipatau tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 23 september 2014 in zaak T-646/11, Ipatau/Raad

(Zaak C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Vadzim Ipatau (vertegenwoordiger: M. Michalaukas, advocaat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van 23 september 2014 (zaak T-646/11),
- de zaak zelf afdoen dan wel haar voor afdoening verwijzen naar het Gerecht,
- verwijzing van de Raad in de kosten, daaronder begrepen de kosten voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekende partij baseert haar beroep op vier middelen.

Verzoekende partij stelt, in de eerste plaats, dat het Gerecht het recht op effectieve rechterlijke bescherming heeft geschonden door de termijn voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring van de bestreden handeling niet te laten opschorten door het indienen van een verzoek om rechtsbijstand.

In de tweede plaats verwijt zij het Gerecht de rechten van de verdediging te hebben geschonden. Het Gerecht zou immers hebben geoordeeld, dat de Raad niet verplicht was verzoekende partij de bezwarende elementen mede te delen en haar ook niet de gelegenheid hoefde te geven te worden gehoord voordat besluit 2012/642/GBVB⁽¹⁾ en uitvoeringsverordening nr. 1017/2012⁽²⁾ werden aangenomen.

In de derde plaats zou het Gerecht blij hebben gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te overwegen dat de in de litigieuze handelingen opgenomen gronden toereikend zijn.